Αντάμα

written by Τατούμ Ο'Νηλ | 10.11.2014

Αντάμα μια ζωή. Αυτός ψηλός, ευθυτενής ακόμη και στα γεράματα, ντυμένος με ωραία γιλέκα και σακάκια και πρόσωπο κερκυραίου ευπατρίδη. Αυτή κομψή παρά την ηλικία, κλασικά ταγεράκια και τσάντα ασορτί με το παπούτσι, τα μαργαριτάρια του γάμου της στο λαιμό. Κάθε μεσημέρι κάθονταν στου Ζήσιμου, το γκαρσόνι τους έλεγε μια καλημέρα, τους έφερνε το ουζάκι τους και τους άφηνε σε μια υπέροχη σιωπή. Δεν έλεγαν τίποτε μεταξύ τους, ωστόσο δεν ήταν η αμήχανη σιωπή που κύκλωνε άλλα, πολύ νεότερα ζευγάρια, που έβγαιναν πια μαζί από υποχρέωση και δεν είχαν στ' αλήθεια τι να πουν μεταξύ τους, αλλά υποδείκνυε μια τηλεπαθητική σχεδόν επικοινωνία, μια κατανόηση πέρα και πάνω από τις λέξεις και κυρίως μια ευχαρίστηση που κάθονταν ακόμη αντάμα και απολάμβαναν στον ήλιο ένα ουζάκι πριν από το μεσημεριανό. Εκεί και τις Κυριακές, αυτή να απαντάει σε ερωτήσεις άλλων συνομηλίκων κυριών τι είδους μανέστρα θα έβραζε σήμερα για την ήδη έτοιμη παστιτσάδα (εγώ προτιμώ τα μπομπολάκια και όχι το σπαγέτο, έλεγε, κρατάνε τόσο καλά τη σάλτσα), αυτός να κραδαίνει την εφημερίδα του εν είδει χαιρετισμού σε ένα παληκάρι στο απέναντι τραπέζι (ήταν δυο ολόκληρα χρόνια νεότερός του, είσαι παιδί, του έλεγε), να σηκώνονται αργά μετά την ιεροτελεστία του ούζου και να βαδίζουν αντάμα για το σπίτι. Είχαν αγαπηθεί κι είχαν παντρευτεί. Κι ενάντια σε όλες τις προβλέψεις για τις συγκρούσεις και τη φθορά των μεγάλων ερώτων αυτοί ταίριαξαν και έδεσαν πιο πολύ μέσα στη ρουτίνα του κάθε μέρα, δεν μπορούσαν να θυμηθούν καν πως ήταν η ζωή πριν ανταμώσουν. Κι έτσι αντάμα τους έβλεπες σε διάφορες μεριές της μικρής μας πόλης και σε διάφορες δραστηριότητες, στο μπακάλη, στο καθαριστήριο, στην αίθουσα αναμονής του γιατρού, στην ουρά στην Τράπεζα. Ένα απογευματάκι μόνο εκείνη κατέβηκε μόνη της · την χτύπησε ένα αυτοκίνητο σε μια κακοφωτισμένη διάβαση στην παραλιακή και τον άφησε πρώτη φορά στ' αλήθεια μόνο του. Μετά από μια εβδομάδα, σαν έτοιμος από καιρό, την ακολούθησε ήσυχα. Δεν πιστεύω στο επέκεινα. Αυτοί όμως πίστευαν και ξέρω ότι είναι εκεί αντάμα.